

Klenovské

noviny

M e s a č n í k o b c e K l e n o v e c

IV. ročník

Číslo 10/2007

klenovskenoviny@klenovec.sk

Cena 6 Sk

Zasadala MAS MALOHONT

Súbežne s postupným schvaľovaním základných programových dokumentov – Národného strategického referenčného rámca na programové obdobie 2007-2013 a jednotlivých operačných programov, ktoré stanovujú pravidlá čerpania finančnej pomoci z fondov Európskej únie, sa blíži aj doba, kedy sa bude možné reálne uchádzať o získanie týchto prostriedkov.

Zverejnenie prvých výziev na predkladanie žiadostí o finančnú pomoc sa totiž očakáva už v I. štvrtroku 2008. To motivuje miestne akčné skupiny, ktorých cieľom je získať financie na rozvoj svojich regiónov prostredníctvom prístupu LEADER, k zvýšenej aktivite.

Výnimkou nie je v tomto smere ani Miestna akčná skupina MALOHONT pôsobiaca na území mikroregiónov Rimava a Rimavica, Sinec-Kokavsko a Teplý Vrch a zahrňajúca 38 obcí a jedno mesto na celkovej ploche 65410 hektárov s počtom 26 100 obyvateľov. Zasadnutie zhromaždenia členov, ku ktorým patria okrem samotnej obce Klenovec aj ďalšie právnické a fyzické osoby z našej obce, práve k otáz-

kam aktualizácie podkladov potrebných na dopracovanie stratégie MAS sa konalo 25. októbra v Hrachove. Zasadnutia sa zúčastnil aj vedúci odboru regionálneho rozvoja Banskobystrického samosprávneho kraja Ing. Vladimír Laššák.

Hlavnou témou zasadnutia bolo dopracovanie stratégie miestnej akčnej skupiny. Stratégia MAS je jej základným dokumentom, s ňou sa bude uchádzať o finančnú podporu z fondov EÚ prostredníctvom prístupu LEADER. Preto je jej spracovaniu potrebné venovať náležitú pozornosť. Spracovaniu stratégie predchádza dôkladná analýza ľudských, ekonomických, prírodných a kultúrnych zdrojov územia, analýza rozvojových záme-

rov orgánov miestnej samosprávy, podnikateľského i neziskového sektora a na tomto základe sa v stratégii stanovujú priority a ciele pre rozvoj celého regiónu. Celý proces analýzy a spracovania dokumentu je časovo, odborne i finančne náročný a najmä z hľadiska očakávaného termínu zverejnenia prvých výziev si bude vyžadovať vysoké nasadenie pracovného tímu. Ešte do konca tohto roka musí splniť MAS aj jednu formálnu podmienku, a to súhlas všetkých obcí so začlenením ich územia do miestnej akčnej skupiny. Preto v tejto súvislosti potešila informácia, že Banskobystrický samosprávny kraj prispel Miestnej akčnej skupine MALOHONT práve na dopracovanie stratégie

Z obsahu:

- stretnutie s jubilantmi
- v tomto roku nás opustili
- poľovnícke príhody
- pravidelné rubriky
- aktuality
- skončila sa futbalová jeseň

finančnou čiastkou 180 tisíc korún a ďalšími 90 tisícami korún prispejú členovia MAS, najmä mikroregióny.

Miestna akčná skupina pripravuje v najbližšom období informačné semináre zamerané na prístup LEADER, pričom prvé dva semináre sa uskutočnia 6. novembra v Kokave nad Rimavicou a 8. novembra v Rimavskom Brezove.

(mk)

Mesiace úcty k starším

V živote človeka je rovnako dôležitý každý jeho prežitý rok, bo on znamená preň ďalší života krok.

Krok, počas ktorého dobré i zlé prežíva, raz úspech, inokedy zas neúspech zažíva.

Raz nám slniečko viac, potom zas menej svieti,

no čas nášho života nám rovnako a neúprosne letí.

Prejde jar i leto nášho bytia

a zákonite príde i jeseň nášho života.

Jeseň, čo preoranými brázdami polí naše čelá zdobi

a ruky, hoc mozoľnaté sú od práce, predsa však väčšími robí.

Veď niet krajšieho a jemnejšieho pohladenia

jak pohladenie starého otca či starej mamy,

niet šťastnejších chvíľ, ako keď sú s nami.

Ľudskosť a lásku priehršťami rozdávať

a len o naše dobro a šťastie sa obávajú.

Starostlivo sledujú krok náš každý

a my priali by sme si, by boli tu navždy.

Sú pre nás slnkom ľudskosti, múdrosti a skúsenosti životných,

nevieme si predstaviť, ako by to bolo bez nich.

Preto zdravie, šťastie a rodinnej pohody Vám chceme zaželať

a k Mesiacu úcty k starším Vám úprimne blahopriať.

Obec Klenovec je jednou veľkou rodinou

a preto chceme, aby ste chvíľe šťastia prežívali i s ňou.

Všetci ste svoj um a sily i pre ňu odovzdali,

by zdravo sa rozvíjala, to ste si priali.

Vy ste previezli ten najťažší náklad,

by obec mala dobrý základ.

Základ, aby naša dedina mohla pevne stáť

a budúce jej pokolenia pokojne spať.

Čo bolo vo Vašich silách, to ste nám odovzdali,

radili ste a vždy pravdu ste mali.

Na Vašich radách obec i naďalej chce stavať

a k Vaším šedinám sa s vďakou a úctou správať.

Ja vďaku celej obce Vám odovzdať mám,

zdravie, šťastie, pohodu a porozumenie Vám prajem i ja sám.

JUDr. Pavel Struhár
starosta obce

Udialo sa ...

***9. októbra** sa uskutočnilo za prítomnosti starostu obce a predsedu mikroregiónu JUDr. Pavla Struhára zasadnutie Mikroregiónu Sinec-Kokavsko, ktoré rokovalo o príprave programu LEADER.

***17. októbra** rokovala komisia kultúry, mládeže, vzdelávania a športu.

***19. októbra** na Obecnom úrade v Klenovci zasadala sociálna komisia, ktorá prerokovala správu opatrovateľskej služby za obdobie od 1. januára do 30. septembra 2007.

***24. októbra** sa na Teplom Vrchu uskutočnilo podpísanie zmluvy o spolupráci medzi miestnou akčnou skupinou Malohont a miestnou akčnou skupinou z Čiech, na ktorom sa zúčastnil starosta obce JUDr. Pavel Struhár.

***25. októbra** v Hrachove zasadala Miestna akčná skupina Malohont. Na rokovaní sa za obec Klenovec zúčastnili členovia jej výboru JUDr. Pavel Struhár a Ing. Michal Kňazek a Milada Kochanová, manažérka mikroregiónu Sinec-Kokavsko.

***26. októbra** sa na obecnom úrade stretla komisia výstavby, územného plánovania a životného prostredia, ktorá sa zaoberala prehodnotením nákladov investovaných do rekonštrukcie hotela Vepor zo strany nájomcu Jána Ulického.

***29. októbra** sa v Kultúrnom dome v Klenovci uskutočnil slávnostný program pri príležitosti Mesiaca úcty k starším, ktorý pripravili žiaci Základnej školy Vladimíra Mináča a členovia detských folklórnych súborov Mladost a Zornička.

***29. októbra** sa starosta obce JUDr. Pavel Struhár stretol pri príležitosti Mesiaca úcty k starším s jubilantmi.

(bh)

Stretnutie s jubilantmi

Pri príležitosti Mesiaca úcty k starším pripravili žiaci Základnej školy Vladimíra Mináča spolu so svojimi učiteľmi a deťmi z folklórneho súboru Mladost a Zornička slávnostný program. Kyticu spevov, tanca, umeleckého slova venovali svojim starým rodičom a všetkým, ktorí prišli dňa 29. októbra do hľadiska Miestneho kultúrneho strediska v Klenovci.

Následne po tomto peknom programe sa v reštaurácii hotela Vepor stretli starosta obce JUDr. Pavel Struhár a zástupkyňa starostu Mgr. Blažena Hrušková s občanmi, ktorí v tomto roku oslávili okrúhle životné jubileum. Pri tejto príležitosti nám poskytli rozhovor najstaršia účastníčka tohto stretnutia Janka Vrbinská a Ján Vinclav.

KN: V tomto roku ste oslávili významné životné jubileum. Môžete nám prezradiť, koľko máte rokov?

Tanečné vystúpenie žiakov ZŠ V. Mináča v rámci kultúrneho programu pri príležitosti Mesiaca úcty k starším

J.Vr.: Mám 95 rokov. A poviem vám takýto vinš. Zavčas ráno na svitaní, počula som krásne spevy. Ako anjeli spievali, pána Krista vítali. Aj ja vás dnes vítam, od Boha vám zdravia pýtam. A takú túžbu mám, aby ste boli zdraví, mali manželskú svornosť a aby vám to trvalo na večnosť.

KN: Našich čitateľov bude určite zaujímať, ako v takomto krásnom veku prežívate dni odpočinku?

J.Vr.: Veľa vyšívam. Každému kto ma o to požiada. Vyšívam aj dierkavo aj naplno.

KN: Na čo si zo svojho života najviac spomínate?

J.Vr.: Ako som chodila hrať na družstvo. Bola som

vedúca a hrabali sme všade okolo Klenovca. Na Chorepe aj v Pavлінke, lebo tam máme majetok. Tiež si spomínam, ako som piekla štrúdle a krekeše. Aj pre úrad. Keď za mnou prišli, vždy som napiekla.

KN: Krekeše, to tak zvlášťne znie. Iste je to zaujímavý recept!

J.Vr.: Na krekeše treba zvláštnu furmu, ale recept je jednoduchý. Potrebujeme tri deci vody, tri deci hladkej múky a tri vajčička. Urobíme cesto. Do roz-

vedúca a hrabali sme všade okolo Klenovca. Na Chorepe aj v Pavлінke, lebo tam máme majetok. Tiež si spomínam, ako som piekla štrúdle a krekeše. Aj pre úrad. Keď za mnou prišli, vždy som napiekla.

J.Vi.: O dva mesiace budem mať osemdesiat.

KN: Našich čitateľov bude zaujímať, ako v takomto krásnom veku prežívate dni odpočinku?

J.Vi.: Robím v domácnosti. Mám zajace, barance. Tak tie opatrujem. Tiež chovám sličky. Som taký starodávny sedliak. Len už tak nevládzem. Prichádza aj na mňa staroba. Musím si oddýchnuť, keď porobím. Rád tiež pozerám televízor. Len nemám rád filmy, kde sa strieľa. To zle vplýva na malé deti.

KN: Na čo si zo svojho života najviac spomínate?

J.Vi.: Na mladost. Boli to zážitky, na ktoré sa dá spomínať. Teraz ma hnevá súčasná hudba. Nie sú to piesne, ako boli dakedy. Staré piesne boli o skutočnosti. Ako aj táto Zahučali hory, zahučali lesy, kdeže sa podeli moje mladé časy. Je to nádherná pieseň a takú teraz nevedia zaspievať. Ja som veľmi rád spieval, napríklad na svadbách. Mal som radosť zo života. Rád som tancoval, kým som vládol. Vypil som liter rumu a prišiel som domov triezvy. Teraz to už tak nie je, ale aj teraz som rád v spoločnosti. Mám rád ľudí a prácu, ktorú robím. Aj keď tak nevládzem. Ale musíme byť spokojní s tým, čo nám osud doniesol.

KN: A ešte nám povedzte, čo vám v našej obci najviac chýba, čím by vám obec mohla pomôcť?

J.Vi.: Nemám žiadne nároky. Keď mám zdravie, mám všetko. Lebo keď má človek zdravie, môže sa tešiť aj zo staroby. Keď je chorý, potom ho nebaví už nič. Ja nič zvlášťne nepotrebujem. Ale som rád, že si nás uctili a pozvali nás do tejto spoločnosti, že sme sa mohli stretnúť a zaspomínať si na staré časy. Potešilo nás to. Obecny úrad si zaslúži pochvalu.

KN: Ďakujem za rozhovor a želim veľa zdravia.

(bh)

Vibramy

Nastalo obdobie jelenej ruje a s polovníckymi hosťami ako by sa roztrhlo urece. Na chate v Tepličnom si takpovediac podávali kľučky dveri z ruky do ruky. Hlásil sa koniec septembra, keď jelenia ruja vrcholila. Ako sprievodca som mal už dva úspešné doprovody nemeckých hostí za sebou. Mal som dôvod veriť, že sa konečne dostanem k slovu i ja a lov jeleňa si vychutnám sólo. No skúsenosť mi vravela, že mi ešte nejaký hosť prischne, tak som sa teda tešil len tak trocha a odstrelové jelene som naďalej sledoval pre všetky prípady.

Predpoklady sa splnili a moja radosť mala iba krátke trvanie. Vedúci lesnej správy mi oznámil, že príde ďalší hosť. A nie hocjaký. Sám generálny riaditeľ, a čo viac, i vysoký funkcionár SPZ.

I jeho sme s mojím vedúcim čakali na chate v Tepličnom. Už piaty raz mi šéf pripomínal, že musím byť úspešný, aby si súdruh XY urobil o režimom revíri dobrý úsudok. Chýr o silných jeleňoch spod Vepra sa dávno rozletel krajom, nuž nečudo, že aj XY zatúžil po mocnom dobrodružstve.

Lenže dohodnutá hodina stretnutia s hosťom už bola dávno preč a iksypsilona nikde. Pred večerom sa začali ozývať rujné jelene v Rovni, potom v Borovej, Ramgaske a Dangoške. Hostia však nebolo. Napokon, už za prítomnosti, prifrčala, akože inak, služobná tatrovka šesťstotrinástka. Nonšalantne z nej vystúpil náš hosť a hneď tam pred chatou vyhlásil, že na lov sa pôjde až ráno. Vraj – ako usúdil z intenzívneho revu jeleňov – pôjde sa na isto.

Nemal som rád takéto reči a ani chovanie iksypsilona ma nenadchlo. Profesionálne mi s ním bolo jedno, ale trocha poverčivý, vyznával som filozofiu, že keď pečenka príhára na panvici, ale patrí zveri behajúcej ešte po hore, tak úspech zvyčajne nebýva.

Ráno ešte za tmy sme s hosťom dorazili na Roveň a, čo čert nechcel, všade bolo ticho ako v hrobe. Akoby ruja ani nebola. Takáto situácia je nepríjemná pre každého sprievodcu, nepríjemne som sa cítil i ja. Jelene sa predvádzali dlho do neskorej noci a nad ránom boli už unavené.

Mlčali pri oddychovaní alebo sa párlili s túžobne čakajúcimi jelenicami. Konštruktívne som sa preto rozhodol vykročiť s hosťom na posledku po vyčistenom chodníku. Viedol cez starší smrekový porast, potom cez rúbaň a viedol ku Kalvárii, k veľkým kalužiskám, v ktorých sa jelene najmä ráno slastne chladili. Po jeleňom kúpeli sa pomaly vybrali zaľahnúť do blízkeho Kostolného vrchu, pravdaže, nielen tak potíchu, ale aj výstražne ručiac na svojich sokov.

Miesto som dobre poznal, lebo divadlo sa opakovalo každým rokom a bolo tomu tak i teraz. Keď sme sa priblížili k inkriminovaným miestam, začal ručať starší jeleň a náš súdruh generálny iksypsilon začal mudrovať a skončil uštipačnou poznámkou, že mi to tu už tí Nemci všetko vystrieľali. Vraj sa nečuduje, marky sú marky. Bol nepríjemný a ako sa mi zdalo, nemienil tak skoro prestať. Išlo mi to na nervy, ale k slovnej reakcii som sa nedal vyprovokovať. Zato som pre neho chystal tichú pomstu asi v tom zmysle, že ho nechám, aby sa poriadne rozhicoval, teda počul i videl, ale neuloví nič.

Lenže pri tomto úmysle som sa vôbec nemusel namáhať, o všetko sa postaral iksypsilon sám. Keď bolo treba stíchnuť, spozornieť a zbystriť zrak i sluch, môj hosť akoby sa ani necítil. Na počudovanie sa jelene začali intenzívne ozývať a les sa rozzvučal koncertom ich ručania. Nedisciplinovaný hosť vytiahal z vrecka kabáta akési čudo, malo to byť ručadlo, a po chvíľke šomrania začal vábiť. Imitoval tak falošne, že ma šiel z toho šľak trafiť. Pritom pobehoval sem i ta, šuchotal, a vrcholom bolo, keď začal palicou mlátiť po všetkom, čo mu prišlo do cesty. Sám som si musel dávať pozor, aby sa neušlo i mne, a tak som podchvíľou odskakoval, aby som neprišiel k úrazu. Myslel som si svoje, ale chápal som jeho počínanie ako snahu dokonale vábiť ručadlom i údermi palicou, ktoré mali napodobiť úder jelenieho parožia o porast alebo suché haluze stromov. Lenže umenie to nebolo, bola to zmes chaotického počínania bez talentu a skúsenosti.

Dosť dlho som sa musel

prizerat' tomuto rituálu, veľmi podobnému rituálom indiánskych šamanov. Trvalo to dobrých pätnásť minút, čo nevydržali ani jelene. Začuli sme ich cval a praskot lámaného haluzia, unikali z osvedčeného miesta a iste sa naň aj štyri dni nevrátia, lebo iksypsilonov alarm bol dokonálny. Aj môj úžas ešte nemal skončiť. Pán generálny sa zrazu vyzul z vibramiiek. Najskôr som sa domnieval, že kdesi postál v mravenisku a chce z obuvi vytriasť votrelcov. Lenže na moje zdesenie vibramky na chodníku osameli a ich majiteľ sa rozbehol po chodníku vpred. Zaiste chcel jelene dobehnúť bosý. Zmizol mi z očí ako gáfor a ja som s jeho vibramami osamel.

Čo teraz? Mám jeho topane vziať do rúk a bežať za ním alebo čo? Panebože, poraď, ak si milostivý! Takúto situáciu som ešte nikdy nezažil. Zostal som stáť na mieste a tváriac sa nevinne, vyčkával som. A dobre som urobil. Iksypsilon sa vrátil sparený, ani čo by ho Turci po Ponikách vynaháňali. Prihol sa k vibrámam, pomaly sa obul a keď sa vystrel, spýtal sa: „Doboha, kde máš uviazaného toho druhého?“

Doporučil som mu, takým skromným hláskom, aby sme sa vrátili na chatu v Tepličnom. Bolo to dosť ďaleko a trvalo nám dobrú chvíľu, kým sme vošli do tepla. To nás už naši chlapi netrpezlivo a zvedavo čakali. Zmohol som sa na skromné konštatovanie, že sme nemali dosť šťastia, a že, snáď večer, ho budeme mať viac v Borovej. Ale o večernom love už pán generálny nechcel ani počuť, že pôjde, a že on si ešte má kde na Slovensku jeleňa uloviť.

Ako prišiel, tak odišiel. Ako jesenný vietor, čo sa pohráva s oblakmi na nebi. Nuž a ja som si musel dobre poskladať reč pre vedúceho polesia o mojom, v tom roku poslednom výkone sprievodcu, a vložiť do nej aj niekoľko sentencií o neskromnosti, naivite, nedisciplinovanosti, morálke, neúčte, šikovne adresovaných iksypsilonovi. A napokon zažalostiť nad tým, akí to ľudia dnes môžu poľovať, keď im tie vpredu spomenuté vlastnosti všetky chýbajú.

Dodám len, že od onoho príbehu mi vibramy vždy pripomenú povrchného poľovníka, najmä ak sú novučičké nové.

Anton Poláčik
člen výboru PZ Klenovec

V období od 1. novembra 2006 do 31. októbra 2007 opustili naše rady:

Ján Majtner *1922
Elena Cibulová *1956
Mária Štefániková *1929
Samuel Jakbšic *1923
Mária Struhárová *1936
Martin Rapčan *1925
Juliana Antalová *1911
Pavel Láska *1936
Zuzana Moncoľová *1932
Jozef Pap *1924
Darina Šzárázová *1950
Ján Tirpák *1921
Mária Mináčová *1945
Ondrej Hruška *1949
František Oláh *1955
Berta Radičová *1934
Jaroslav Hruška *1962
Ján Antal *1937
Zuzana Vančíková *1924
Judita Brndiarová *1909
Judita Petroková *1926
Johana Čičelová *1924
Mária Piaterová *1914
Štefan Deme *1941
Zuzana Bálintová *1921
Juliana Fábryová *1914
Ján Feranec *1921
Mária Brndiarová *1929
Michal Zvara *1928
Mária Ďurianová *1922
Juliana Trnavská *1923
MUDr. Michal Kňazek *1982
Pavel Bálint *1944
Mária Ulická *1942
Samuel Láska *1927
Pavel Doboš *1924
Ján Lichanec *1927
Pavel Kírál *1925
Pavel Koncuriak *1947
Ondrej Radič *1929
Zuzana Gerčáková *1936
Pavel Kubaliak *1933
Pavel Doboš *1958
Mária Vančíková *1915
Ing. Pavel Vančík *1944
Adela Slosiariková *1921
Dušan Valent *1968
Ondrej Múka *1917
Imrich Jalovičiar *1936
Zuzana Antalová *1919
Pavel Radič *1974
Ladislav Peleškei *1930
Ján Jakubec *1947

Čo nevidieť' zapálime svičky na hrobch našich drahých

a preto s vd'akou a úctou spomeňme si i na nich.

Chovateľom králikov

Postrehy z reprodukcie králikov

Úspešnosť chovu králikov závisí od dobrej organizácie a spôsobu chovu, správnej výživy, zoohygienických pomerov, zoo veterinárnych opatrení a v nemalej miere od správne vykonanej plemenitby. Každý chov králikov vyžaduje veľkú starostlivosť o chovné zvieratá. Početnosť plemien a rozdiely vo veľkosti králikov zapríčínajú určitú variabilitu v reprodukčnej výkonnosti (chovná dospelosť, početnosť vrhu, intenzita chovu atď.).

V krátkosti sa zmienime o tom, s akými problémami sa môžeme najčastejšie stretnúť pri zásahoch v chove králikov týkajúcich sa pripúšťania.

Pripúšťanie samíc v chovoch skúsených chovateľov zvyčajne nerobí

problémy. Samice sa prikladajú na pripustenie do klietok, kde je umiestnený plemenný, resp. chovný samec. K páreniu sa používajú mladé dospelé samice, ktorým bolí mláďatá odstavené už skôr. V tomto prípade dochádza k pripusteniu samic bez väčších obtiaží.

Pripúšťať možno aj samice, ktoré odobráme z klietky, kde je samica umiestnená ešte aj s mláďatami (obdobie, v ktorom pripúšťame závisí od spôsobu odstavu). Niektoré samice v takomto prípade prejavujú ohotu k páreniu,

iné zas nie. S neochotou k páreniu sa môžeme stretnúť aj pri niektorých pretučnených samicach (nevhodných na pripúšťanie pre zvýšené ukladanie tuku v oblasti reprodukčných orgánov).

(pokračovanie na strane 5)

Z kuchyne našich starých mám

Rolóvy

Podvouch mesiacoch sa opäť vraciame k osvedčeným receptom Zuzany Madvedovej a Anny Mlkvikovej.

Rolóvy pripravujeme z listkového cesta, na ktoré potrebujeme: 250 g masla, 250 g hladkej múky, 1 žltok, 1 lyžicu octu, alebo 2 lyžice citrónovej šťavy, 6 lyžíc vody a štipku soli.

Štvrťinu múky spracujeme s maslom na bochník, ktorý necháme v chlade stuhnúť. Ostatnú múku dáme na táblu, urobíme do nej jamku, kde prilejeme vodu, pridáme soľ, ocot a vajce. Najprv nožom, potom rukami spracujeme cesto. Po krátkom odležaní ho rozváľkame na štvorec, do prostriedku dáme na menší štvorec upravený maslový bochník, okraje štvorca zložíme na seba ako

obálku a pritlačíme. Cesto rozváľkame a tri razy do seba zložíme po dĺžke aj po šírke. Toto opakujeme ešte dva razy vždy po odležaní. Takto pripravené cesto vyváľkame na obdĺžnik asi 20 cm šírky a radielkom krájame 3 cm široké pásiky, ktoré nakrúcame na plechovke trubičky tak, že začíname na užšom konci trubičky, ktorú otáčame k sebe a cesto navijeme tak, aby je

ho okraje išli trochu cez seba. Takto pripravené rolóvy potrieme žltkom a upečieme. Po upečení ich opatrne dáme dolu ľahkým vykrútením.

Po vychladnutí ich naplníme tuhým, nadparou šľahaným snehom, ktorý pripravíme z 5 bičok, do ktorých pridáme 250 g cukru a dve upečené a šupky zbavené jablká. Hotové rolóvy posypeme práškovým cukrom. (bh)

OKIENKO ZÁHRADKÁRA

November

November už nedáva nádej na lepšie počasie. Objavujú sa už aj celodenné mrazy a sneženie. Na záhradkách sa pomaly končia záhradné práce. Pri dobrom počasí ešte stále môžeme rýľovať pôdu aj keď je už na povrchu v tenkej vrstve zamrznutá. Ihličnany ešte do mrazov polejeme aby mali zásobu vody počas zimy. Končíme zber posledného ovocia a zeleniny, ktoré sme nestihli pozberať. Zeleninu a kvety, ktoré chceme nechať prezimovať v pôde ešte pozakrývame nastieňaním, aby sme znížili stratu vlhkosti hlavne v jarných mesiacoch. Po radostiach zo zberu úrody ovocia a zeleniny, hlavne keď splnila naše predstavy čo do množstva a kvality, nasleduje „starosť“ o čo jej najvhodnejšie zúžitkovanie a spracovanie. Väčšinu ovocia, ale aj zeleniny potrebujeme uchovať hlavne počas zimy ale aj na obdobie celého nasledujúceho roka. Dôležité je, aby uchovanie bolo lacné, rýchle, nenáročné a podľa možnosti strácalo počas uchovania čo najmenej výživných látok a vitamínov. Ak sa nám to poda-

rí, potom naša radosť môže byť o to väčšia, lebo si môžeme spestriť a obohatiť našu stravu.

Uchovávanie ovocia, zeleniny ale aj živočíšnych produktov poznali už mnohé generácie pred nami. Niektoré metódy si prebrali, odpozorovali z prírody, ako napríklad uskladňovanie zeleniny v pivniciach alebo v hrobliach. Alebo susenie ovocia na jeseň. Na niektoré prišli vlastnou skúsenosťou ako bolo uskladňovanie jablák a hrušiek v sene. Niektoré teraz používané metódy uchovania mohli byť uskutočňované len postupným zdokonaľovaním vedy a techniky. Ako je napríklad zamrazovanie.

Sušenie sa používalo v domácnostiach veľmi dávno. Metódy susenia nezaznamenali podstatné zmeny. Zmenila sa len technika a to od susenia na slnku za priaznivého počasia, alebo za horšieho počasia doma na peciach. Neskôr to boli elektrické alebo plynové rúry. V terajšej dobe sú to rôzne sušičky s nastaviteľnou reguláciou teploty a času susenia. Podstatou je zníženie obsahu vody v ovoci alebo v

zelenine o 60 až 90 %. Sušime ovocie: jablká, slivky, hrušky, marhule, ríbezle, ale aj rôzne druhy južného ovocia. Zo zeleniny môžeme sušiť mrkvu, petržlen, paštrnák kaleráb, cibuľu, cesnak, papriku ale aj iné. Sušiť môžeme aj vňať niektorých zelenín a korenín ako je petržlen, zeler, kôpor, majoránka a veľa ďalších. Použitie je potom hlavne pri varení a pečení alebo po zomletí na dochutenie jedál. Usušené produkty potom skladujeme v plátených alebo papierových vrecúškach v chladných, suchých a tmavých miestnostiach. Koreniny zase v dobre uzavretých tmavých fľašiach.

Konzervovanie soľou je tiež jedna zo starých a osvedčených metód. Je to pomerne jednoduchý spôsob, ktorý je ale vhodný len pre niektoré plodiny. Na konzervovanie sa používa väčšia dávka soli a to od 15 do 30 %. Zelenina sa prevrstvuje soľou a natláča sa do pohárov, ktoré sa hermeticky uzavru a uložia na chladnom a tmavom mieste. Týmto spôsobom sa uchovávajú polievkové zeleniny, zelená fazuľka, cesnak a zeleninové vňate petržlenu, zeleru alebo kôpru. Konzervovanie soľou je podobné a špecifické konzervovanie hlávkovej kapusty.

Tu je konzerváciou mliečne kvasenie, kde kapusta získava typickú chuť. Týmto spôsobom uskladnená kapusta je bohatým zdrojom vitamínu C, čo v minulosti využívali ľudia hlavne v jarných mesiacoch.

Ďalšia veľmi široká oblasť uskladnenia hlavne ovocia ale aj zeleniny je kompótovanie. Príprava kompótov je založená na tepelnej sterilizácii ovocia a zeleniny obyčajne ešte dochuteného cukrom alebo umelým sladidlom. Teplota je podľa druhu a zrelosti ovocia a zeleniny od 75 °C až do 95 °C. Uchovanie kompótovaním zahŕňa z jadrového ovocia jablká, hrušky, dule. Z kôstkového ovocia sú to: slivky, marhule, broskyne, čerešne, višne. Z drobného ovocia sú to: ríbezle, egreše, jahody, drienky, maliny, černice ale aj iné menej pestované druhy, ako sú napr. čučoriedky alebo brusnice. Zo zeleniny sa kompótuje napr. tekvica alebo dyňa s dochutením..

Ďalším spôsobom uchovania hlavne ovocia ale aj zeleniny je spracovanie na marmelády, džemy, rösoly a lekváre. Tu môžeme tak isto ako pri kompótovaní kombinovať niektoré druhy ovocia navzájom.

(pokračovanie na strane 5)

Ohliadnutie sa za sezónou na kúpalisku

Tohtoročné horúce leto so svojimi rekordnými teplotami bolo priam preurčené k tomu, aby ľudia vyhľadávali osvieženie pri vode. Mnohé kúpaliská a vodné nádrže bývali preplnené a niekedy doslova praskali vo škváloch. Napriek tomu návštevnosť na klenovskom kúpalisku isto nespĺňala očakávanie prevádzkovateľa, ba dokonca v niektorých pekných horúcich dňoch hlavne v dopoludňajších hodinách kúpalisko zívalo prázdnotou. Pritom mnoho našich občanov hlavne s deťmi počas víkendov vyhľadávalo kúpaliská v okolí (napríklad Poltár, Dolná Strehová). Kde hľadať príčiny tohto stavu? Pokúsím sa na niektoré upozorniť.

Na prvom mieste je to neskoré otvorenie kúpalis-

ka. Vtedy, keď okolité kúpaliská už boli v prevádzke a boli horúce dni, na našom kúpalisku prebiehali technické úpravy, o ktorých sa isto vedelo skôr. Pri skoršom termíne otvorenia kúpaliska by sa mohlo využiť v prospech našich žiakov zo ZŠ na povinnom plaveckom výcviku, ktorý musia absolvovať za značné finančné náklady v krytej plavárni v Rimavskej Sobote. Ďalej je to žiada na alebo len slabá propagácia kúpaliska. Tohto roku nebola informácia o otvorení a prevádzkovaní kúpaliska zverejnená ani obecným rozhlasom, ani infokanádom. Mnohí občania ani nevedeli o jeho prevádzkovaní. Pre propagáciu by sa žiadalo uverejniť oznamy aj v regionálnych novinách (Gemerské zvesti, Novohradské noviny).

V neposlednom rade je problémom aj pomerne slabé vybavenie areálu kúpaliska. Okrem kvalitnej vody sú ostatné služby na slabej úrovni. Chýbajú zabudované slnečníky, pre menšie deti napríklad preliezky a tiež ponuka v bufete nie je dostatočná pre celodenný pobyt rodín s deťmi (hranoly, langoše).

Nakoniec je tu dlhodobý problém s detským letným táborom. Samozrejme, nikto nemôže spochybňovať právo aj týchto detí kúpať sa na kúpalisku. Treba si však uvedomiť, že kúpalisko je pomerne malé a keď v ňom spolu šantí okolo 70 detí, ktoré sa často neriadia pokynmi vedúcich alebo plavčíka, odrádza to ostatných účastníkov od pobytu na kúpalisku. Preto pri

ich príchode buď odídu alebo vyhľadávajú kúpaliská s väčším kľudom v okolí. Tomuto problému by sa dalo predísť napríklad tým, že by sa povolil vstup do vody len po skupinkách tak, ako to nakoniec vyžaduje predpis pri pobyte pri vode 10 – 11 detí s jedným vedúcim. Tým by sa zabezpečila väčšia disciplína, bezpečnosť všetkých účastníkov a možno aj väčšia návštevnosť ostatných spokojných občanov túžiacich po oddychu a osviežení.

Malo by nám všetkým záležať na tom, aby sa klenovské kúpalisko stalo miestom oddychu a relaxu pre Klenovčanov, ale aj lákadlom a jednou z atrakcií pre návštevníkov a turistov v Klenovci.

Mgr. Slavomír Hruška

Okienko záhradkára

(dokončenie zo strany 4)

V podstate sa jedná o zahustenie a odparenie určitého množstva vody. Niektoré druhy sa ešte na zlepšenie chuti prisladzovali. Najznámejší a najkvalitnejší je lekvár zo slivky (uvádzaný druh Bystrická).

Ovocie a zelenina sa spracúva na šťavy a džúsy. Šťavy sa môžu po vylisovaní ešte upraviť kombináciou so šťavami iných druhov ovocia alebo zeleniny pre zlepšenie nevýraznej chuti. Upravujú sa sterilizáciou a uskladňujú sa vo fľašiach.

Uchovanie hlavne rôzneho ovocia môže byť vo forme vína alebo ovocných destilátov. Oba spôsoby sú založené na kvasení cukrov obsiahnutých v ovoci. Vino po vykvasení a vyčírení sa uskladňuje v uzavretých nádobách a v chladných miestnostiach, aby nedochádzalo ku octovému kvaseniu a tým ku znehodnoteniu vína. Pri spracovaní na ovocné destiláty sa po vykvasení vydestiluje alkohol s obsahom 52 až 54 obj. % a ten sa už bez ďalšieho spracovania uskladňuje.

Široké spektrum spracovania hlavne zeleniny je sterilizáciou a nakladaním. Ste-

rilizácia zeleniny je po kompotovaní najčastejšie uchovanie zeleniny. Na skladkovanie sa používa sladkokyslá dochutená koreninová zmes. Príprava je pomerne jednoduchá, pričom sa navzájom kombinujú rôzne druhy zeleniny. Týmto sa získavajú ešte chutnejšie zeleninové sladkokyslé alebo pikantné zmesi. Na sterilizáciu môžeme použiť takmer všetku zeleninu ako sú: uhorky, paprika, rajčiny, hrášok, fazuľka, cibuľka, kariofil, cesnak, červená repa, mrkva a ďalšie.

Zmrazenie je pomerne nový spôsob uskladňovania zeleniny a ovocia. Úprava pred zamrazením je pomerne jednoduchá a nenáročná. Niektoré druhy zeleniny sa ešte pred zmrazením krátkodobou tepelne upravujú „blanširovaním“. Trocha nevhodou uchovania je spotreba elektrickej energie počas uskladňovania. Viac je perspektívne podchladienie v presne stanovenom teplotnom rozmedzí podľa jednotlivých druhov ovocia a zeleniny a za udržania vysokej vzdušnej vlhkosti. Aj v domácich podmienkach sa môžeme týmto požiadavkám priblížiť a uchovať ich dlhšiu dobu čerstvé.

Jaroslav Jáchim st.

Králiky

(dokončenie zo strany 4)

A to najmä ak sa prenesú z voľnejšieho ustajnenia do klieťok s tým, že ich chceme dať hneď pripustiť. Samice sú vyľakané a väčšinou neprejavujú záujem o párenie. Podobné je, ak sa samica prenáša dlhšie, resp. na väčšie vzdialenosti. Počas transportu dochádza u nej k stresu, ktorý na čas môže utlmiť pohlavné pud. Samicu po transporte necháme odpočinúť aspoň jeden deň, najlepšie je umiestniť ju v klietke samú, v tesnej blízkosti klietky samca. Ak ani po opakovaných pokusoch nedošlo k pripusteniu, môžeme použiť metódu „núteného“ pripustenia. Samicu fixujeme (pevne držíme) jednou rukou za ušnice a druhou rukou jej zdvihne brucho a pánev do polohy akú zaujímajú samice pri svojoľnom párení, čím umelým navodíme tzv. reflex státi. Po dlhšom odlúčení samca od samice dôjde väčšinou k spáreniu zvierat. Staršie samce pri tomto spôsobe niekedy neprejavujú záujem o párenie. Ak je možné, použijeme v takomto prípade mladšieho samca, ktorý má väčšiu

pohlavnú aktivitu. Táto metóda vyžaduje určité skúsenosti a zručnosti chovateľa pri fixovaní samice, ako aj použitie vhodného (mladšieho) samca. Urychlíme tak pripustenie samíc, ktoré často krmíme dlhšie obdobie bez efektu pre rôzne reprodukčné alebo chovateľské chyby.

Z ďalších príčin, ktoré negatívne ovplyvňujú reprodukčné ukazovatele samíc aj samcov sú:

- nedostatočná výživa (kvalitatívna i kvantitatívna),
- nesprávna zoohygienu,
- genetické chyby (infekčné, neinfekčné, parazitárne, dietetické),
- vonkajšie choroby, napríklad ušný svrab (niekedy pri silnom ušnom svrabe takmer vymizne pohlavná aktivita samcov),
- funkčné poruchy (anomálie reprodukčného cyklu, znížená plodnosť, patologické zmeny ejakulátu samcov),
- ochorenia pohlavných orgánov (hnisavý zápal maternice, ovariálne cesty, ochorenie pošvy, pohlavného údu, semeníkov).

Ako vidíme, veterinárno-chovateľská starostlivosť nestráca na význame v chovoch drobných zvierat, akými sú aj naše králiky.

Rudolf Kaštan

J.M.: V týchto dňoch sa dožíva významného životného jubilea, ktoré Ťa zastihlo v relatívne dobrom zdravotnom stave a uprostred aktívnej práce. Dovoľ, aby som Ťa pri tejto príležitosti zblahoželal v mene redakcie Klenovských novín a položil Ťi niekoľko otázok. Prvá otázka: ako si spomínaš na svoje detstvo?

E.M.: Mal som krásne detstvo. Vyrastal som v Klenovci, kde môj otec bol učiteľ. Už od detstva mi vstiepoval lásku k rodnému kraju a učil ma chápať prírodné javy krásnej klenovskej prírody. Moja mama bola veľmi milá a láskavá. Vytvorila mi krásny domov, do ktorého sa rád vraciam, aj keď rodičia už nežijú.

J.M.: Pokiaľ viem, mladosť takú ideálnu ako detstvo si už nemal. Roku 1938 sme stratili južné územie. Odpadla Rimavská Sobota, okresné mesto, v ktorom si začal chodiť do gymnázia. Ako si prežíval toto obdobie?

E.M.: V dôsledku okupácie južného územia sa slovenská časť ústavu presťahovala do Tisovca, kde som absolvoval sedem ročníkov gymnázia. Mestečko pod Hradovou bolo oázou pokoja uprostred svetovej vojny a liahň literárnych talentov. Veľmi dobre sme sa tam cítili. V lete 1944 túto idylu prerušilo povstanie, na ktorom som sa zúčastnil ako dobrovoľník a partizán. Nejakú skoru sme vstúpili do dospelosti, ale na niečo to bolo dobré.

J.M.: Po maturite na gymnázium v Rimavskej Sobote si študoval na Právnickej fakulte UK v Bratislave, ale po získaní titulu doktora práv si právnickú prax nevykonával. Preorientoval si sa na literárnu oblasť. Stal si sa redaktorom rozhlasu, známym novinárom a publicistom...

E.M.: Už počas štúdií v Bratislave som spolupracoval s Československým rozhlasom ako externý hlásateľ a člen rozhlasovej dramatickej družiny. Preto moje rozhodnutie pracovať v rozhlase nebolo ťažké. Po návrate z vojenskej základnej služby som sa naplno začal venovať práci v rozhlase. Zúčastnil som sa na mnohých reportážnych cestách v zahraničí, bol som vojnovým spravodajcom vo Vietname, keď tam zúrila vojna, bol som v Číne, ale aj v Paríži počas študentských revolučných

Vzácnny človek medzi nami

Rozhovor s JUDr. Ľubomírom Moncoľom

udalostí, z ktorých som primárnymi vstupmi prispieval do rozhlasového vysielania.

J.M.: Medzi Tvoje najlepšie rozhlasové programy patrí populárna relácia Modrá vlna určená pre mládež, ktorú ste vysielali naživo, čo v tom čase nebolo bežné. Mal si s jej realizáciou nejaké problémy?

E.M.: Počas celého obdobia po vojne rozhlas bol priamo riadený z ústredného výboru, takže problémov bolo dosť. Čo sa týka Modrej vlny, občas predvolali na koberček riaditeľa Miloša Marka za nejaké investívy, ktorých sme sa dopustili. Marko nás síce zavolať, ale nijaké dôsledky nevyvodil. Šéfredaktor spravodajstva Janko Číž si vtedy vždy povzdychol a povedal: „Dúfam, že nám boh a strana pomôžu!“ A tak aj bolo.

Dr. Ľubomír Moncoľ

J.M.: V šesťdesiatych rokoch, ktoré boli v značnej ideologickej „odmáku“, keď aj politický tlak z ÚV KSS nebol taký silný, si dosiahol vrchol svojej rozhlasovej aktivity. Povedz nám niečo viac o tejto činnosti!

E.M.: Roku 1963 som pripravil tri ročníky Rozhlasového kurzu francúzštiny. S profesorom J. Oravcom a E. Rudzanom sme na základe toho pripravili učebnice, ktoré vyšli vo Vydavateľstve Obzor. Bol to veľký úspech, môj, ale aj rozhlasu. Za túto činnosť ma viackrát odmenili.

J.M.: Roku 1969 sa však skončila Tvoja takmer dvadsaťročná úspešná činnosť v rozhlase a začala sa Tvoja rovnako vynikajúca kariéra diplomata. Prečo si sa rozhodol pre túto prácu?

E.M.: Roku 1969 som musel z rozhlasu odísť, lebo som sa v auguste 1968 zapojil do ile-

gálneho slobodného vysielania. Pomocnú ruku mi podal môj priateľ Miroslav Válek, ktorý sa stal ministrom kultúry. Vtedy sa mi otvorili dvere do diplomacie. Na jeho odporúčanie ma prijali do diplomatických služieb. Bol som kultúrnym a tlačovým radcom na veľvyslanectve v Paríži a potom som pracoval na Federálnom ministerstve zahraničných vecí v Prahe.

J.M.: Tvojou životnou láskou sa Ťi stalo Francúzsko, francúzski partizáni bojujúci v povstaní a náš rodák Karol Pajer. Povedz nám, ako si ho objavil?

E.M.: Vo Francúzsku som bol v pravidelnom styku s francúzskymi účastníkmi SNP a predsedom Združenia českých a slovenských dobrovoľníkov vo Francúzsku profesorom Dr. Jozefom Fišerom, ktorý ma upozornil na Karola Pajera a povedal mi, že Karol bol jeho priateľ a spolubojovník vo francúzskom odboji, ktorý padol v júni 1944. Po preštudovaní materiálov a získaní ďalších informácií som na Karola Pajera upozornil Francúzske veľvyslanectvo v Bratislave a navrhol som im, aby dali vyhotoviť pamätnú dosku tomuto hrdinovi a osadili ju na budovu obecného úradu v jeho rodnej obci. Tak sa začalo slovensko-francúzske priateľstvo v Klenovci. Ďalšie udalosti, ktoré sú s tým spojené, sú všeobecne známe.

J.M.: Už na začiatku rozhovoru si naznačil, že Tvoj vzťah k rodnej obci trvá už od detstva. Povedz nám niečo viac o tomto vzťahu, o Tvojej láske ku Klenovcu!

E.M.: Vzťah ku Klenovcu som si zachoval po celý život. Všetomže som sa snažil prispievať k jeho rozvoju a zviditeľneniu či už doma alebo vo svete. Spomeniem iba dva príklady. Počas môjho pôsobenia v Paríži sa mi podarilo presvedčiť významného novinára a spisovateľa René Balleta, aby navštívil Klenovec. O svojich dojmach z návštevy napísal reportáž o Klenovci, ktorá bola uverejnená v denníku L'Humanité. Moje rozprávanie o Klenovci zaujalo aj spisovateľku Thérèse de Saint-Phallovú a svojmu hrdinovi v románe Metronom dala meno Klenovec. Roku 1982 som zorganizoval zájazd súboru Vepor

do Francúzska, ktorý tiež prispel k zviditeľneniu Klenovca vo svete.

J.M.: Dobré sa to počúva a iste aj naši čitatelia – Klenovčania – si tento článok prečítajú so záujmom, ale už musíme končiť, preto Ťi srdečne ďakujem za rozhovor.

(mo)

JUDr. Ľubomír Moncoľ
právnik, redaktor, novinár,
publicista a diplomat

Narodil sa 4.11.1927 v Klenovci v rodine učiteľa a osvetového pracovníka Pavla Moncoľa (†1947) a Oľgy, rodenej Hruškovej (†1982). Spolu s manželkou Vlastou, rodenou Svidovou (†2003) má dve deti - Janku (akademická maliarka) a Ľubomíra (inžinier).

Základnú školu ukončil v Klenovci (1938), potom navštevoval gymnázium v Tisovci (1938-1945) a v Rimavskej Sobote, kde v roku 1946 maturoval. V rokoch 1946 až 1950 absolvoval Právnickú fakultu UK v Bratislave.

Pracoval ako redaktor vo vydavateľstve Tatran (1950) a v Čs. rozhlase v Bratislave (1951-1969). V roku 1969 pôsobil ako tlačový tajomník na Min. kultúry SSR. V rokoch 1969-1989 pracoval na Min. zahraničných vecí v Prahe, z toho v rokoch 1970-1972 a 1975-1985 ako kultúrny radca na veľvyslanectve v Paríži, neskôr ako tajomník Čs. spoločnosti pre medzinárodné styky a člen expertnej skupiny MZV (1985-1988). Pracovnú kariéru zakončil vo Zväze čs. spisovateľov v Prahe (1989-1990) ako pracovník pre styk so zahraničím a v a. s. Artep v Prahe (1990-1992). Od roku 1992 je v dôchodku.

JUDr. Ľ. Moncoľ sa zúčastnil SNP ako dobrovoľník povstaleckej armády a partizán (1944-1945).

Publicistická činnosť
Ľudia proti skaze – kniha reportáží (Smena, Bratislava 1976), Československo-francúzske historické vzťahy (80 s., Orbis, Praha 1988, vo francúzštine), Francúzi v SNP (Múzeum SNP, B. Bystrica 2003), S rozhlasom po francúzsky 1.-3. zv., (učebnice francúzštiny, Obzor, Bratislava 1963-1965). Spoluautor scenárov filmov Svetlá nad Seinou (1973) a Radšej smrť ako otroctvo a scenára výstavy Karol Pajer – bojovník proti fašizmu (2006-2007), autor mnohých reportáží, poviedok a článkov.

ŠPORTOVÉ OKIENKO

Futbalová jeseň sa skončila

Futbalová jeseň sa skončila, pre klenovský futbal bez veľkej radosti. Účinkovanie našich mužstiev v jednotlivých súťažiach bolo rozpačité. Družstvo dospelých slabšími výkonomi najmä v záverečných zápasoch jesennej časti nepotvrdilo svoje ambície na návrat do V. ligy. Výkony dorastencov boli kolísavé a určite sa v nich odrazili aj problémy s hráčskym kádrom, ktoré vyvrcholili v domácom zápase s Hnúšťou a pridali sa aj technické problémy s dopravou do Vinice, keď na stretnutie pre poruchu autobusu ani nenastúpili. Po slabšom začiatku sa chytili žiaci, ktorí v posledných zápasoch jesene pravidelne bodovali doma i na súperových ihriskách.

A tak srdce klenovského športového fanúšika pookreje iba pri čítaní výsledkov z bedmintonu, pretože naši zástupcovia vo všetkých mládežníckych kategóriách pravidelne miešajú karty v súbojoch o popredné umiestnenia.

Klenovec – Husiná 2:1 (0:1)

Aj keď sa to podľa výsledku stretnutia nezdá, bol to zápas na jednu bránu. Taktiku hostí prezrádzalo už rozostavenie hráčov na ihrisku – okrem dvoch vysunutých útočníkov vyčkávajúcich na poliackej čiare zvyšok sústredene bránil pokutové územie. Táto taktika však takmer slávila úspech, pretože sústavný neplodný tlak s množstvom nepremenených šancí našich hráčov M. Hruška, Valenta, Miroslava Kubinca, V. Parobeka, Bartu či Oláha priam nabádal súpera, aby sa pokúsil o nemožné. To sa hosťom nakoniec podarilo v 43. minúte. Po rýchlom protiútoke a zaváhaní našej obrany sa ujali vedenia 0:1. Obraz hry v druhom polčase sa nezmenil. Neustálym tlakom sme sa pokúšali prelomiť súperovu obranu, ale úspešní sme boli až v 76. minúte, keď sa v skrumáži pred súperovou bránou najlepšie zorientoval M. Hruška a vyrovnal stav stretnutia na 1:1. Tlak na súperovu bránu sme ešte vystupňovali a v 86. minúte po centrovanej lopte Hlôšku nám M. Boháčik hlavou zabezpečil vydrté víťazstvo.

Stretnutie sme odohrali v zostave: I. Hruška – M. Parobek, M. Boháčik, Radič, Benco, Oláh, Barto, Valent, V. Parobek, M. Hruška, Mir. Kubinec. Striedali Hrivnák, Medveď, Hlôška.

Žiaci:

Klenovec – Gemer 2:1, góly za Klenovec zaznamenali Kasáč, Ulický.

Dorast:

Vinica – Klenovec 3:0 kont., Klenovec na stretnu-

tie nenastúpil.

Gemer – Klenovec 3:0 (3:0)

O osude stretnutia sa prakticky rozhodlo už v prvom polčase, kedy domáci využili ustráchaný a odovzdaný výkon nášho mužstva a zafažili konto nášho brankára tromi úspešnými zápasmi. Prvý gól sme inkasovali už v 17. minúte po trestnom kope, ktorý nekrytý hráč domácich doklepol do našej brány. Ďalší gól sme dostali po rohovom kope, keď sme opäť neprikryli domáceho hlavičkujúceho útočníka. Pod tre-

Medveď, M. Hruška. Striedali Vince, Benco, V. Parobek.

Žiaci:

Muráň – Klenovec 4:4, góly za Klenovec strelili Brndiar 2, Kasáč, Murárik.

Dorast:

Klenovec – Radzovce 3:2, všetky tri góly za Klenovec strelil B. Cibula.

Klenovec – Muráň 0:1 (0:0)

Zápas bol neprijemným prekvapením pre domácich fanúšikov svojím priebehom, ale najmä konečným výsledkom. V úvodnej desaťminú-

Jednu z mála príležitostí v stretnutí s Muráňom nevyužil Valent (Klenovec - Muráň 0:1)

tí gól, ktorý sme dostali do šatne v 45. minúte, sa podpísala chvíľková nesústredenosť našej obrany. Búrka v našej šatni cez prestávku síce spôsobila zmenu obrazu hry, ale na výsledku sa už ani napriek vyloženým gólovým príležitostiam a dvom nastreleným žrdiam už nič nezmenilo. Aj keď sme prehrali na ihrisku aktuálneho lídra tabuľky, výkon mužstva v prvom polčase nezodpovedal jeho ambíciám na návrat do ligovej súťaže.

Zostava Klenovca: I. Hruška – Hlôška, M. Boháčik, Radič, M. Parobek, Oláh, Barto, Valent, Mir. Kubinec,

toľka sme si vypracovali tri dobré gólové príležitosti, ktoré ale Medveď nedokázal premeniť. Mužstvo zneróvnalo, prestala sa daríť kombinácia a zvyšok prvého polčasu sa odohrával medzi oboma šestnástkami. Podobným spôsobom prebiehal zápas aj v druhom polčase, keď sme síce mali miernu územnú prevahu, ale gólové príležitosti sme si nevytvorili. Naopak, súper vyťažil z minima maximum, keď po ojedinelom trestnom kope z hranice šestnástky krížnou strelou skóroval. Šanca na vyrovnanie sa nám naskytla v 77. minúte,

ale ani nariadený pokutový kop sme nedokázali premeniť na vyrovnávajúci gól a zaslúžene sme na domácom ihrisku prehrali s mužstvom z dolnej polovice tabuľky.

Na stretnutie sme nastúpili v zostave: I. Hruška – Vince, M. Boháčik, Valent, M. Parobek, Oláh, Hlôška, Hrivnák, Benco, Medveď, M. Hruška. Striedali V. Parobek, Radič, Bálint.

Žiaci:

Klenovec – Starňa 7:0, autormi gólov boli Kasáč 3, Brndiar 2, Trnavský a Murárik.

Dorast:

Tomášovce – Klenovec 0:2, góly strelili B. Cibula a Láska.

Ožďany – Klenovec 1:1 (1:1)

Stretnutie sa hralo za nepriaznivého chladného a veterného počasia, čo poznačilo aj kvalitu hry. Trpelo spracovanie lopty a presnosť prihrávok, lopta sa väčšinou pohybovala iba medzi šestnástkami a obe mužstvá sa pokúšali neúspešne ohroziť súperovu bránu najmä strelami zo strednej a väčšej vzdialenosti. Domáci sa ujali vedenia v 35. minúte po rohovom kope, keď naša obrana nepokryla dôsledne hráčov súpera. Vyrovnáť stav stretnutia sa nám podarilo tesne pred záverom polčasu. Po peknej kombináčnej akcii bol pri prieniku do šestnástky faulovaný V. Parobek a nariadený pokutový kop Barto bezpečne premenil na vyrovnávajúci gól. Charakter zápasu sa nezmenil ani po prestávke. Hralo sa väčšinou v strede poľa a obojstranne bez gólových príležitostí. Výnimkou bola 74. minúta, keď dobre chytajúci Kamenský zneškodnil gólovú šancu domácich. V samotnom závere stretnutia sa do dobrých príležitostí dostali Medveď, Barto i Bálint, ale všetci vyšli strelecky naprázdno a na výsledku sa už nič nezmenilo.

(dokončenie na strane 8)

Správy z bedmintonu

Trenčín 6.10.2007

Na turnaji mladších žiakov si dobre vedli dievčatá Klenovca a potešili i Martin Palúš (bytom z Hnúšte).

Nikoleta Bálintová potvrdila dobré výsledky zo starších kategórií. Vo svojej vlastnej vyhrala s prehľadom dvojhru i mix, ktorý hrala si Zigom (TN). Vo štvorhre spolu s Čajkovou podľahli vo finále dvojici Repiská (ZV), Knappová (TN). Čajková mala umiestnenie: dvojhra 5.-8., štvorhra 2. a mix 5.-8. Ivana Lásková mala v losovaní smolu, keď v druhom kole narazila na Bálintovú a vo štvorhre s Ren. Surovou na pár Bálintová, Čajková. Surová si na lepšom umiestnení v tejto kategórii musí ešte popracovať. Spomínaný Palúš sa prebojoval do prvej 16-tky a

aj vo štvorhre vyhral jeden zápas.

Bánov 13.10.2007

Za účasti 18 chlapcov a 10 dievčat sa konal v Bánove pri Šuranoch premiérový celoslovenský turnaj najmladších žiakov, teda do 11 rokov. Z Klenovca štartovali súrodenci Hruškovci a Renata Surová. Renata Surová vyhrala všetky disciplíny. Vo dvojhre nepustila súperky nad 10 bodov, kým sama vždy získala 21. Štvorhru vyhrala s Monikou a mixa s Horákom z Trenčína. Vo dvojhre Monika v druhom kole prehrala s Morvayovou z Bánova v troch setoch 18;-19;-19, s ktorou Surová vo finále vyhrala na 7 a 4.

Monika zápasy o poradie vyhrala a skončila na 5.

mieste. Ivan Hruška vo dvojhre tiež prehral v druhom kole, ale následné stretnutia o poradie vyhral a skončil na 9. mieste. Vo štvorhre pár Hruška, Majerčík (Šurany) skončil 5.-8. a taktiež aj Hruškovci v mixe.

Hrachovo 25.10.2007

Na okresnom kole škôl v bedmintonu si účasť v krajskom kole zabezpečila väčšina členov BO Klenovec. U mladších žiakov: Martin Palúš a Ivan Hruška ZŠ NR Hnúšťa i Martin Babic (Gymnázium HN), Renata Surová a Nikoleta Bálintová (Gymnázium) i Michaela Čajková (ZŠ Klenovec); u starších Dominik Ladika (NR HN), Denisa Antalová, Eliška Trnavská (Gymnázium) a Nikola Lichancová.

Krajské kolo bude opäť v Hrachove 15.11.2007.

Ivan Majorský

Futbalová jeseň ...

(dokončenie zo strany 7)

Zostava Klenovca: Kamenický - Vince, M. Boháčik, Radič, M. Parobek, Oláh, Barto, Valent, Benco, Medveď, V. Parobek. Striedali Hlôška a Bálint.

Žiaci:

Veľké Teriakovce - Klenovec 0:6, góly dali Kasáč 4, Brndiar a Ulický.

Dorast:

Klenovec - Hajnáčka 1:1, autorom gólu Klenovca bol Láska.

Klenovec - Rimavská Seč 4:2 (0:0)

Od začiatku stretnutia sme mali územnú prevahu, súper väčšinou úporne bránil svoju šestnástku, takže do dobrých streleckých príležitostí sme sa dostávali zriedkavo, a tie, ktoré si vytvorili, V. Parobek, Medveď, Kubinec ani Valent nepremenili. Na začiatku druhého polčasu, v 47. a v 49. minúte, sa dvakrát presadil v útoku V. Parobek a dostal nás do dvojjádrového vedenia. Už 50. minúte však hostia po nevydarenom odkope nášho brankára znížili stav na 2:1. V 67. minúte zvýšil na rozdiel dvoch gólov Medveď a v 72. minúte sme mali šancu definitívne zlomiť odpor súpera, ale Barto nariadený pokutový kop nepremenil. Naopak hostom sa v 75. minúte podarilo opäť znížiť na rozdiel jediného gólu - 3:2. Až gól striedajúceho Richarda Bálinta v 85. minúte priniesol konečné rozuzlenie.

Stretnutie sme odohrali v zostave: I. Hruška - Vince, M. Boháčik, Valent, M. Parobek, Hlôška, Barto, Medveď, Benco, Kubinec, V. Parobek. Striedali Richard Bálint a Roman Bálint.

Žiaci:

Revúčka - Klenovec 4:0

Dorast:

Vidiná - Klenovec 3:0

Pavel Ďurík/Michal Kňazek

Občianske združenie Miesta akčná skupina MALOHONT

pozýva všetkých záujemcov o rozvoj vidieka - starostov, podnikateľov, občianske združenia, zástupcov ostatných miestnych inštitúcií a aktívnych občanov

na informačný seminár

Nové programovacie obdobie 2007 - 2013:

Príležitosť pre rozvoj nášho regiónu

ktorý sa uskutoční v utorok 6. novembra o 14.00 hod. v Kultúrnom dome v Kokave nad Rimavicou

Seminár je realizovaný v rámci projektu Príprava regiónu na prístup LEADER - MAS MALOHONT, financovaného Banskobystrickým samosprávnym krajom a občianskym združením MAS MALOHONT

Klenovské

noviny

Vydáva Obec Klenovec. Adresa redakcie: Obecný úrad, Klenovské noviny, Námestie Karola Salvu 1, 980 55 Klenovec. Šéfredaktor Mgr. Blažena Hrušková, redakčná rada Ing. Michal Kňazek, Július Molitoris, Stanislava Zvarová, grafická úprava Ing. Michal Kňazek. Telefón: 0911/886707, e-mail: klenovskenoviny@klenovec.sk. Reg. číslo MK SR: RP 121/2005, Tlač: REALITY-PRINT, Rimavská Sobota, Nám. M. Tompu 4, Rimavská Sobota